

LILITH - PRVNĀ• Ā½ENA ADAMOVA... - III.

ĀEtrtek, 18 Ā™Ā-jen 2007

Adam pĀ™išel za svítání a toulal se okolo pramene. ĀEekal, aĀ¾ se Lilith koneĀ•nĀ> objevila, okrášlená kvítím tisícerými pĀ™vaby. "Ty tedy navrhuješ, abychom šli do tĀ>ch tvých vychválených míst?" prohodila Lilith nedbale. "Ó niĀ•emu nepodobná Lilith, chvála je pouhý zvuk, musíš vidĀ>t na vlastní oĀ•i ty okouzlující háje, prameny jezírka, abys pochopila nekoneĀ•nou nádheru ráje!"

A Adam jí ukázal, kudy pĀ™jdou.

"Ne, pĀ™jdeme tudy!" Ā™ekla Lilith a ukázala prstem v opaĀ•ném smĀ>ru neĀ¾ Adam. "PromiĀ^, ty moje spanilá, cesta pĀ™ vede tudy!" mírnĀ> odporoval Adam. "A my pĀ™jdeme tudy!" opakovala Lilith. "NejdraĀ¾ší Lilith, ta cesta není tak pĀ™kná! Znáš všechny, a ta, co jsem ti ukázal, je nejkrásnĀ>jší. OdpusĀ¥ mi, Ā¾e Ā™íkám, co ty nevíš!" "Ne!" Ā™ekla Lilith rozzlobenĀ>. "Já chci jít jedinĀ> touhle. Jestli nechceš jít tudy, pĀ™jdu sama." A vykroĀ•ila cestou, kterou si vybrala. Adam šel pokornĀ> za ní. Po chvílce chĀ^-ze odváĀ¾il se navrhnout: "PĀ™esliĀ•ná Lilith, snaĀ¾nĀ> tĀ> prosím, zkus nyní cestu, o které jsem mluvil!" "Tak dobĀ™e," ustoupila Lilith. "AĀ¥ je po tvém. UĀ¾ vĀ¾dy bude po tvém."

Po obou stranách cesty hýĀ™ily zahrady nesĀ•selným mnoĀ¾stvím kvĀ>tĀ^- roztodivných tvarĀ^, tisícerých pĀ™vabĀ^-. Roje motýlĀ^- vznášely se okolo Lilith v zeleni a Ā•ervení jako sny. Háje banánovníĀ™ a ananasových stromĀ^- obklopovaly jezírka, v nichĀ¾ rybky jako blesky oĀ¾ivovaly mldobu leknínĀ^ a lotosĀ^-. Ve stínech korun procházeli se stĀ™fibrní a duhová pávi spolu s kormorány a plameĀ^ky, z trávníku na trávník skotaĀ•ivĀ> poskakovaly volavky a rajky. Nad lesy poletovaly sem a tam ve vonném vzduchu pestrobarevní ptáci jako vidiny a v tisících trylkĀ^- a jímavých modulací zpívali o lásce a svých touhách. Ze zlatokmenných stromĀ^- visely lákavé plody okouzlujících barev a tvarĀ^-. Lilith si jich natrhala do vĀ^-le a nadšenĀ> ochutnávala. Byla unesena podívanou na ráj. S oĀ•ima široce rozevĀ™enýma rozhlíĀ¾ela se na všecky strany, hned pohlédla zpátky, hned zase kupĀ™edu. "DušíĀ•ko moje," Ā™ekl Adam, "podív tamhle je moje zákoutí!" Lilith však Adama nevšímavĀ> pĀ™eslechla a kráĀ•ela dál, okouzlená a roztrĀ¾itá.

Spíše neĀ¾ kráĀ•ela --- poskakovala jako pták, mlĀ•né bílé nohy se ani nedotýkaly zemĀ>. Adam jí šel v patách svým tĀ>Ā¾kým pevným krokem, nespouštĀ>je oĀ•i z jejich osnivĀ> nádherných vlasĀ^-, vlnících se jako ohnivĀ^ plameny. Mocná a nezadrĀ¾itelná vlna citu nutila Adama, aby padl Lilith k nohám. Zrychlil své kroky, pĀ™iblĀ¾il se k ní, bojácnĀ> uchopil její palĀ•ivou paĀ¾i a Ā™ekl pĀ™erývavĀ>: "Má pĀ™vabná druĀ¾ko, pohleĀ• do dálky! Jaká vznešenc

Lilith pĀ™ivĀ™ela oĀ•i a lhostejnĀ> se podívala do dálky... A v dálce tonuly v bledomodrém tichu vznosné hory se stĀ™pytnými vĀ>nci snĀ>hu. Ze sloupovitých štĀ^- stĀ™emhlav padaly vody a plnily hrĀ^-zostrašným lomozem sl nichĀ¾ odpoĀ•ivaly plavé srny. PĀ™i úpatí hor se rozprostíralo atlasové moĀ™e a svĀ>tlokĀ™ídlé rybky se nĀ>Ā¾nĀ> dotýkaly zlatohĀ™betých vln, neĀ¾li zamĀ™ily svĀ>j let k vzdáleným smaragdovĀ> se lesknoucím ostrovĀ™m. Sladce tam vonĀ>ly kvĀ>t všech moĀ¾ných barev a štíhlé vznosné palmy se kolébaly v laskajících závanech vĀ>tru. "Vidíš, duše moje, jaká je to krása? Co jsem ti Ā™íkal?" šeptal Adam a jemnĀ> objal Lilith okolo ramen. "Není to špatné, ale ta moje cesta byla stejnĀ> dobrá," Ā™ekla Lilith, vyklouzla z Adamova objetí a zastavila se na bĀ™ehu blízkeho potĀ^-Ā•ku, jenĀ¾ s rozpustilým smíchem poskakoval pĀ™es pestrá zrnka písku. "Och, jaké krásné drobné kamínky! Jaké mají pĀ>kné barvy! ĀEervená, modrá, zelená, zlatá... Adame, podej mi jich pár!" "To nic není, Lilith! Vím o kamenech záĀ™ících jako slunce, prĀ^-zraĀ•ných jako voda, tvrdých a pĀ™ekrásných." "A... kde jsou? Adame, milý mĀ™j, kde jsou? Jsou velmi daleko, v hlubokých bezedných propastech a skalních rozsedlinách, daleko pĀ™edaleko." "Kdy mi je pĀ™ineseš? Ā™ekni, Adame!" A Lilith nĀ>Ā¾nĀ> poloĀ¾ila svou ruku na jeho. "Jestli ti to udĀ>lá radost, pĀ™jdu ješdnes a zítra ti je pĀ™inesu, krásko moje!" Ā™ekl Adam, potĀ^-šen, Ā¾e mĀ^-Ā¾e pro Lilith udĀ>lat nĀ>co pĀ™ijemného. Adame, bĀ>Ā¾ a nezdrĀ¾uj se! Ty jsi tak hodný, Adame!" A hĀ™betem ruky polaskala Adamovo Ā•elo. S bušícím srdcem vzal Adam nĀ>Ā¾nĀ> liliovou Lilitinu ruĀ•ku a pĀ™iloĀ¾il si ji ke rtĀ™m. Sladkost polibku zaplavila Adamovo srdce aĀ¾ na dno. roztouĀ¾ený pohled na Lilith a rychle odbĀ>hl. Lilith mu pĀ™ála šĀ¥astnou cestu ohnivou hrou zrakĀ>, v nichĀ¾ byly sladké pĀ™isliby. Lilith si chvílku vzdychla a pak se jinými stezkami vracela k místu svého obvyklého odpoĀ•inku. Náhle narazila na hada se vztyĀ•enou hlavou. Lilith se podívala hadovi do oĀ•i, on do jejích. A oba znehybnĀ>li, oĀ•arování jeden druhým...

Lilith tolik pĀ™itahovalo hadovo zvlĀ>nĀ>né a stoĀ•ené, štíhlé a hladké tĀ>lo! MĀ>la pocit, jako by pronikalo j vlastním. Lilith se dívala dlouze a dlouze, avšak had, podĀ>šen bleskem jejího pohledu, zasyĀ•el a vzápĀ>tí zmizel v kamení. Mezitím Adam utíkal, sotva dechu popadal, aby co nejrychleji dobĀ>hl do údolí krásných kamenĀ^-. A když byl na místĀ>, chvatnĀ> zaĀ•al sbírat pestrobarevné oblázky. NeúnavnĀ> a stateĀ•nĀ> šplhal do skal a v soutĀ>skách vytrhoval kameny za pomoci zubĀ^-, zraĀ^oval si ruce i nohy, duši mĀ>l však plnou pĀ™edstav, jakou radost zpĀ^-sobí jeho dárek sliĀ•né Lilith. Sám Ā¾asl, jakým vášnivým a sladkým citem má srdce zalité od okamĀ¾iku, kdy Lilith spatĀ™il, a jak se mu ráj od toho dne zdá tisíckrát krásnĀ>jší a kaĀ¾dý proĀ¾itý okamĀ¾ik nabývá smyslu a nevýslovného pĀ™abu... PĀ™i západu slunce dobĀ>hl Adam, celý udýchaný, s tĀ>Ā¾kým košíkem k jezeru, kde na netrpĀ>livĀ> Ā•ekala. V náruĀ•i drĀ¾ela koĀ•ku se sametovou srstí a neustále ji hladila, aby si ukrátila Ā•as. "Lilith, okouzlující L hle, jsem tady, a pĀ™ináším...!" zavolal Adam. Lilith uĀ¾ vidĀ>la jeho odraz ve vodĀ>, ale obrátila se k nĀ>mu s pĀ™edstíraným pĀ™ekvapením. "Adame, jsi to ty?" "OdpusĀ¥, duše moje, Ā¾e jsem nedokázal vrátit se dĀ™ív! Bylo to velmi daleko. ĀEekáš na mĀ> uĀ¾ dlouho?" "Ne, Adame, právĀ> jsem pĀ™išla. NechtĀ>lo se mi sem jít, bolela hlava, ale pak jsem pĀ™ece jen šla. Neseš kameny? UkaĀ¾!" A se zdrĀ¾enlivou lhostejností podívala se do košíku. "Ó, tolik drahokamĀ^-, a tak krásných, tak nádherných!" zvolala vzápĀ>tí nadšenĀ>. "Drahokamy se jim Ā™íká? Odkud to víš?" ptal se udivený Adam. "Ano, drahokamy, prostĀ> to vím. Adame, miláĀ•ku mĀ™j, pojĀ•, aĀ¥ tĀ> políbím! Ty jsi tak hodný!" A Lilith uĀ¾ nedokázala potlaĀ•it své rozradostnĀ>ní. Pustila koĀ•ku, vyskoĀ•ila a políbila Adama

https://www.kudlanka.cz VytvoĀ™eno pomocí Joomla! GenerovĀ•no: 5 July, 2024, 04:22

Āelo. Adam docela ztratil rozum, padl jí k nohám a omámenĀ pĀihlíĀel: zaboĀila prsty do košíku a hraje si s drahokamy, bere je do dlanĀ, laĀnĀ se na nĀ dívá, usmívá se sama pro sebe, znovu je odkládá do košíku, znovu je vybírá. "Jaké pĀekrásné dĕmanty s oslnivĀ bílými paprsky! A ty rudé granáty, Āiré zelené smaragdy, ty rubíny a safíry! Jak to vyjádĀit slovy? A co jich je, co jich je..." A Lilith si hrála s drahokamy, sypala si je do vlasĀ a zase je sbírala, aĀ nad stromy vystoupil úplnĀk a ozáĀil v ráji kaĀdý strom i keĀ, travinu i list. Lilith sedĀla pod granátovou jab Jemné mĀsíĀní paprsky zastíraly její tváĀ jako závoj. Adamovi se v hrudi tĀepetaló srdce jako pták, málem mu vyskoĀilo z úst. "Lilith, niĀemu nepodobná Lilith, jsi moudrá. PovĀz, jaký cit se uhnĀzil v mé duši od chvíle, kdy jsem tĀ uvidĀl? NejrādĀji bych se rozplynul pod tvĀma svĀtlĀma nohama. NejrādĀji bych líbal zemi, které ses dotkla. Slunce bych ti chtĀl poloĀit na hlavu, jako vĀnec, a hvĀzdami vydláĀdit cestu, po které pĀjdeš." Lilith poslouchala Adama a na rtech jí vyvstal mírnĀ úsmĀv. "PovĀz, nejspanilejší moje Lilith, jaký je to cit? KdyĀ jsem ti nablízku, je ráj pro mne pĀvabnĀjší a Āivot sladší. A kdyĀ se od tebe vzdálím, najednou je ráj ošklivĀ a pustĀ a Āivot hoĀ tĀĀký. AĀ sním Āi bdím, mé sny jsou naplĀovány jen a jen tebou. Āiješ v mém srdci i v mĀch oĀích." Lilith Ā úsmĀvem, ale odmĀĀenĀ: "Láska je to, Adame! Tomu se Āíká láska." "Láska?... Odkud ty to víš?" "UĀ dávno t vím, Adame..." (pokraĀování zítra)